

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2020 r. – Sun West i in. / Komisja

(Sprawa T-623/20)

(2020/C 414/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sun West (Saint-Allouestre, Francja), JB Solar (Saint-Allouestre), Azimut56 (Saint-Allouestre)
(przedstawiciel: adwokat S. Manna)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SA.40349 (2020/MI2) B2/AD/MKL/D*2020/091023 z dnia 28 lipca 2020 r. odrzucającej skargę z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej producentom fotowoltaiki rozporządzeniami taryfowymi z dnia 10 lipca 2006 r. oraz 12 stycznia i 31 sierpnia 2020 r, ponieważ:
  - skarżące powinny zostać uznane za „zainteresowane strony” w rozumieniu art. 1 lit. h) rozporządzenia UE 2015/1589, i z tego względu zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia UE 2015/1589 mają prawo złożyć do Komisji skargę w celu ujawnienia pomocy niezgodnej z prawem;
  - Komisja jest zobowiązana bez zbędnej zwłoki rozpocząć badanie wstępne w odniesieniu do każdej skargi dotyczącej pomocy niezgodnej z prawem zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia UE 2015/1589;
  - Komisja jest zobowiązana wyegzekwować stosowanie postanowień TFUE dotyczących pomocy państwa i nie może tego zaniechać;
- skarżące użyły wzoru formularza z art. 33 rozporządzenia UE 2015/1589.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9). Skarżące podnoszą w tym względzie, że przysługuje im status „zainteresowanych stron”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2015/1589. Skarżące uważają, że jako skarga strony zainteresowanej @@[sprezyczować zarzut]
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 ust. 12 rozporządzenia 2015/1589, ponieważ Komisja była zobowiązana, zgodnie z tym przepisem, bez zbędnej zwłoki rozpocząć badanie wstępne w odniesieniu do każdej skargi dotyczącej pomocy niezgodnej z prawem.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107, 108 i 109 TFUE oraz rozporządzenia 2015/1589. Skarżące uważają, że Komisja jest zobowiązana wyegzekwować stosowanie postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących pomocy państwa i nie może zaniechać zbadania skargi ujawniającej pomoc niezgodną z prawem.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 33 rozporządzenia 2015/1589. Skarżące twierdzą w tym względzie, że użyły wzoru formularza z art. 33 rozporządzenia 2015/1589.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2020 r. – Landwärme/Komisja

(Sprawa T-626/20)

(2020/C 414/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landwärme GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bonhage i M. Frank)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej C(2020) 4489 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56125 (2020/N) – „Sweden Prolongation and modification of scheme SA.49893 (2018/N)/Tax exemption for non-food based biogas and bio-propane in heat generation” oraz decyzji Az. SA.56908 (2020/N) – „Sweden Prolongation and modification of biogas scheme for motor fuel in Sweden”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem pomocy

- Pomoc przyznana przez Królestwo Szwecji na biogaz do produkcji ciepła i na wykorzystanie jako paliwo pozwala na jej łączenie z pomocą przyznaną przez inne państwa członkowskie UE. Taka kombinacja prowadzi do nadmiernej kompensacji w przypadku importu biogazu. Pomoc jest zatem niezgodna z prawem, a decyzje Komisji ją zatwierdzające są nieważne.

2. Zarzut drugi: błędne skorzystanie ze swobody uznania.

- W 2019 r. skarżąca zwróciła uwagę Komisji na problem połączenia pomocy Królestwa Szwecji z pomocą innych państw członkowskich UE. Komisja nie uwzględniła tego wniosku w swojej ocenie. Poza twierdzeniem skarżącej, Komisja nie uwzględniła również obszernych, publicznie dostępnych informacji na ten temat. Ponieważ Komisja nie dokonała ustaleń i nie oceniła kontekstu gospodarczego pomocy przyznanej przez Królestwo Szwecji na rzecz biogazu do produkcji ciepła i wykorzystania jako paliwa, ma miejsce błędne skorzystanie ze swobody. Decyzje Komisji zatwierdzające pomoc są zatem nieważne.

3. Zarzut trzeci: brak uzasadnienia

- W swoich decyzjach zatwierdzających pomoc Komisja nie zajmuje się kwestią połączenia pomocy przyznanej przez Królestwo Szwecji z pomocą przyznaną przez inne państwa członkowskie UE. Stanowi to uchybienie w zakresie uzasadnienia i naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W związku z tym decyzje zatwierdzające Komisji są nieważne.